

Naget denne Betragtning er tilstede hos mig, har jeg baade udenfor Salen, i Udvalget, bestræbt mig for, og agter ogsaa her i Salen at lægge stor Vægt paa at gjøre det muligt at faae Loven igjennem i denne Session, og jeg haaber, at dette skal blive indlysende, naar man seer nærmere hen til de Forslag, som jeg ikke har villet deeltage i at stille, og til de Forslag, jeg i Forening med ærede Medlemmer har stillet og agter at holde paa. Jeg vil af specielle Grunde begynde med det sidste Endringsforslag, det, der er stillet under Nr. 14 af mig selvsemt, et Endringsforslag, der i sig selv neppe er af den Betydning fra den ærede Ministers Standpunkt, at det forekommer mig ret forklarligt, at Ministeren har kunnet ville udelukke det ved Hjælp af Landstthinget, og saaledes bringe Loven tilbage til os uden denne Paragraph, som vi ved to Afstemninger, den første med en mindre Majoritet, og den anden, dersom jeg ikke tager meget fejl, omtrent eenstemmigt have vedtaget. Det er denne § 40, vi i dette Thing have indstiftet, der gik ud paa at hæve de efter vore nye Forhold og for en Hær, der ikke er en Soldaterhær i den gamle crasse Betydning, men er en Folkhær, — jeg kunde næsten sige — utaaelige og utilbørlige Bestemmelser, at det ikke maa tillades Officerer at gifte sig, medmindre de godtgjøre at have visse Indtægter foruden deres Løn, og at Underofficerer skulde være i en vis Maade umyndige over, hvad der lovligt er Deres. Dette, at den ærede Minister ikke har syntes, at det passede ret vel i en Lønningslov, saaledes som han udtalte, maa jeg tilstaae, at jeg betragter som en af de Bemærkninger, man tyer til, naar der ikke er Meget at sige mod en Sag, og man dog gjerne vil fremføre Noget; thi det falder jo naturligt her ved en almindelig Bestemmelse at have Indskrænkninger i den personlige Frihed, der ere bragte tilstede netop af Hensyn til, at Vedkommende kunne Folk skulde kunne komme ud af det med deres knappe Lønning. Der er god Sammenhæng i at ved-

tage denne Bestemmelse, naar Villien dertil er tilstede. Men, naget jeg er overbeviist om, at alle de Indvendinger, der kunne fremføres mod Affattelsen af denne § 40, have overmaade lidt paa sig, baade hvad Formen og Realiteten angaaer, skulde jeg meget gjerne for mit Vedkommende have ladet Rigsministeren blive fri for at besværes med den i dette Dieblif, naar han havde valgt den simple Vej at sige: Jeg skal komme til den næste Rigsdag, naar jeg har undersøgt det hele Forhold, — som efter den ærede Ministers Formening har mange Forgreninger, og indeholder Meget, der burde tages under Overveelse, og som efter den Charakteristif, Ministeren brugte i Landstthinget om Affattelsen af vort Forslag, efter hans Mening ikke har været tilstede tidligere. Dette har den ærede Minister imidlertid ikke gjort. Jeg vil derfor under disse Omstændigheder anbefale det ærede Thing at blive ved, hvad det næsten med Eenstemmighed ved 3die Behandling og en Gang tidligere med stor Majoritet, skjøndt Forslaget kun var anbefalet af enkelte Medlemmer, har vedtaget, og jeg er overbeviist om, at Intet vil være lettere baade for Loven og for den ærede Minister, end at komme igjennem de Banstigeligheder, som denne nye Paragraph vil bære. — Hvad de Forslag angaaer, hvori jeg har deeltaget under Nr. 13, 12 og 10, vil det sees, at det ligefrem er Forslag, der ere beregnede paa at komme den ærede Minister og, om man vil, Landstthinget imøde. Ærede Medlemmer ville erindre, at Landstthinget i disse Punkter i Et og Alt ordlydende har taget alle Ministerens Forlangender til følge. Hvad derimod den vigtige § 13 angaaer, seer jeg slet ingen Grund til at forlade de Lønningsatfer for Officererne, som Folkethinget ligeledes med stor Majoritet vedtog ved 3die Behandling, men som af Landstthinget, for de høiere Officerers Vedkommende, ere bragte ikke ubetydeligt op. Jeg vil tillade mig at minde Forsamlingen om, at Stabsofficererne, der nu kun indbefatte Råbnene eller Titlerne Generaller og Oberster, omfattede, hvad vi hidtil have